

דף קט.

עין משפט א.ב.

אה"ע סימן קעג פעיף טז
עיינ לעיל דף קח: עין משפט ד.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קעג פעיף יז

יז. החזירה כשהיא קטנה או חרשת, וגדלה ונתפקחה אצלו, ומת, מותרת להתייבם. ואין צריך אם החזירה אחר שגדלה או נתפקחה.

עין משפט ד.

אה"ע סימן קעה פעיף ט

ט. שני אחים פקחים נשואין שתי אחיות קטנות או חרשות, ומת אחד מהם, תצא משום אחות אשה, שהרי נשואי שתיהן שוות.

עין משפט ה.

אה"ע סימן קעה פעיף יא

יא. היתה אחת גדולה ואחת קטנה, מת, הקטנה תצא משום אחות אשה. מת בעל הגדולה, מלמדין את הקטנה שתמאן בבעלה, וייבם הגדולה.

דף קט:

עין משפט א.

יר"ד סימן רג פעיף ג

ג. הנודר כאילו בנה במה בשעת איסור במות, והמקיימו כאילו הקריב עליה קרבן וטוב יותר שישאל על נדרו, וזה בשאר נדרים אבל בנדרי הקדש מצוה לקיימן ואין לו לישאל מהם אלא מדוחק.

ג. מברייאת דר' נתן בנדריים כ"ב ע"ב, וכפי' הרא"ש והר"ן שם, וחייב משום שחוטי חוץ.

ס. ואם נדר לצדקה עיין בסי' רנ"ח.

הגה: **אם נשבע^ע על איזה דבר לא ישאל עליו אלא מדוחק.**

עין משפט ב.

ח"מ סימן ה סעיף ב

ב ד. הדיינים צריכים לשבת **ב** באימה וביראה ובעטיפה ובכבוד ראש, ואסור להקל ראש בשעת הדין ולספר בדברי בטלה, **ז** ויראה הדיין כאילו חרב מונחת לו על צווארו וגהינם פתוחה מתחתיו.

ב ה. הדיין צריך לדעת **ק** מי הוא דן, ולפני מי דן, ומי עתיד ליפרע ממנו. ואם אינו דן אמת גורם לסילוק השכינה. ואם נוטל ממון מזה לזה הקב"ה נוטל **ר** ממנו נפשות.

ב ו. דיין הדן דין **ש** אמת לאמיתו אפי' שעה אחת משרה שכינה בישראל, וכאילו **ת** תיקן את העולם כולו ונעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית.

הגה: **ז. לא יאמר הדיין מה לי ולצרה הזאת ת"ל ועמכם בדבר המשפט, ואין לדיין ^א אלא מה שענינו רואות.**

ע. כיון דכתיב בה "לא ינקה" יש מחמירין דאין לה התרה וכמו בסי' ר"ל.

פ. באימה וביראה מסנהדרין ז' ע"א, ועטיפה משבת דף י' ע"א. וכתב השל"ה שהעטיפה אינה נוהגת בזמנינו, אך ראה לרבו שהיה מתעטף בבגד עליון שבו היה הולך לביהכנ"ס, וכ"כ בפעמוני זהב.

צ. וכל זה מפני כבוד השכינה שנאמר אלהים ניצב בעדת אל. וכאילו חרב מונחת לו - הרי זה עונש בעולם הזה. וגהינם פתוחה - הרי זה עונש עולם הבא. ועיין סמ"ע ס"ק ח'.

ק. והיינו להקב"ה כך כתב בסמ"ע מסנהדרין דף ו' ע"א. ולפני מי הוא דן - מימרא דרב אחא בריה דרב איקא שם בדף ז' ע"א.

ר. כמ"ש "וקבע את קובעיהם נפש". מרב שמואל בר נחמני בסנהדרין ז' ע"א.

ש. דין אמת לאמיתו. פי' שדן אמת לפי שעתו ופעמים שלא כדין תורה ע"מ לגדור מילתא כ"כ הסמ"ע ועיין בב"ח.

ת. היינו שותף במעשה בראשית כ"כ הגאון.

א. טור מגמ' סנהדרין ו' ו-ז', ושבת דף י'.

עין משפט ד.

אה"ע סימן קנה סעיף כא

כא יח. הביאה ב' שערות אחר י"ב שנה ויום אחד הוי ספק קידושין, דספק אי אמרינן גדלי קידושין עמה והופך למקודשת דאורייתא, ולכן צריכה גט רק מדרבנן². לכך אם עמדה וקיבלה קידושין מאחר צריכה גט משניהם, אבל לא יגרש שני ויקיים ראשון³ שלא יאמרו מחזיר גרושתו הוא לאחר שנתארסה, אבל ההיפך מותר.

ב. כ"כ הט"ז. וכל זה בלא בעל אחרי י"ב שנה ויום אחד אפי' פעם אחת.

ג. אבל אם בא עליה השני קודם שגירש הראשון תצא מזה ומזה, ואין הולד מן השני ממזר, ואם בא עליה הראשון קודם שגירש השני, הולד ממזר כי קידושי השני דאורייתא, והוי' א"א לגביה, ולגבי הראשון ספק אשתו. וצ"ע בדין זה מדוע ממזר ודאי מהראשון, ואולי כיון שבא עליה השני היא אשתו מן התורה וע"כ הולד אח"כ מהראשון ממזר אע"פ שהיא לגביו ספק אשתו.